

Sygn. akt X Cz 225/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

Wydział X Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Nowak

Sędziowie: SO Małgorzata Koźmińska (spr.)

SO Anna Pochylczuk

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniego E. J. reprezentowanego przez matkę B. J.

przeciwko Z. N.

o ustalenie ojcostwa i alimenty

na skutek zażalenia powódki B. J. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 21 czerwca 2013 r. o umorzeniu postępowania

postanawia

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Świeciu umorzył postępowanie w sprawie z powództwa małol. E. J. reprezentowanego przez matkę B. J. o ustalenie ojcostwa i alimenty prowadzonej pod sygn. akt III RC 99/13. Sąd Rejonowy wskazał, że przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wniosła pozew o ustalenie ojcostwa oraz zasądzenie alimentów w kwocie 1.000 zł miesięcznie.

Na rozprawie dnia 21 czerwca 2013 r. strony doszły do porozumienia, co do zakresu renty alimentacyjnej oraz zawarły stosowną ugodę, która zdaniem Sądu nie była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzała do obejścia prawa.

Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniem przedstawicielka ustawowa powoda zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania twierdząc, że zawarta ugoda rażąco narusza zasady współżycia społecznego. W konsekwencji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 355 § 1 k.p.c., Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zawarcie przez strony ugody sądowej czyni wydanie wyroku zbędnym, a co za tym idzie uzasadnia umorzenie postępowania.

Jeżeli strona w zażaleniu na postanowienie umarzające postępowanie na skutek zawarcia ugody sądowej powołała się na materialnoprawne wady oświadczenia woli, to kwestia ta wymaga od sądu rozpoznającego zażalenie zbadania powyższej kwestii. Podkreślić należy jednak z całą stanowczością, że samo złożenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych ugody nie wystarcza do uwzględnienia zażalenia na postanowienie umarzające postępowanie. Strona musi bowiem wyraźnie podać przyczyny wadliwości oświadczenia, do sądu zaś należy ocena, czy przyczyny te są dostateczne do skutecznego uchylenia się od oświadczenia woli zawartego w ugodzie. W ocenie Sądu Odwoławczego w niniejszej sprawie, nie zostały wskazane takie przyczyny, które w myśl przepisów prawa cywilnego powodowałyby nieważność ugody lub inne jej wady. W szczególności ogólnikowe powoływanie się przez powódkę na brak wiedzy na temat terminu od którego obowiązywać ma ugoda nie może być równoznaczne z przytoczeniem podstawy przewidzianej w art. 82 lub 87 k.c. Jeśli chodzi o powoływany przez skarżącą błąd co do realności i skuteczności zawartej ugody, to nie zauważa ona, że zgodnie z art. 918 § 1 k.c. uchylenie się od skutków prawnych ugody zawartej pod wpływem błędu jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy błąd dotyczy stanu faktycznego, który według treści obie strony uważały za niewątpliwy, a spór albo niepewność nie powstałaby, gdyby w chwili zawarcia ugody strony wiedziały o prawdziwym stanie rzeczy. Tymczasem skarżąca nie przytacza żadnych okoliczności które wskazywałyby, że w sprawie chodzi o taki właśnie błąd w rozumieniu art. 918 § 1 k.c.

Podnoszone przez skarżącą zarzuty nie wskazują, aby zawarta ugoda była sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa (art. 203 § 4 w zw. z art. 223 § 2 k.p.c.). W związku z powyższym uznać należało, że ugoda w niniejszej sprawie została skutecznie zawarta, a oświadczenie w niej złożone nie zostało odwołane.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało oddalić zażalenie.